

GAZDATISZTEK LAPJA

A MAGYAR GAZDATISZTEK ÉS ERDŐTISZTEK ORSZÁGOS EGYESÜLETÉNEK
MEZŐGAZDASÁGGAL ÉS ERDÉSZETTEL FOGLALKOZÓK NYUGDIJINTÉZETÉNEK HIVATALOS KÖZLÖNYE.
MEGJELENIK HAVONKÉNT EGYSZER.

Előfizetési ára:
Egész évre 2 forint.

Szerkeszti: **JESZENSZKY PÁL**,
AZ ORSZÁGOS MAGYAR GAZDASÁGI EGYESÜLET TITKÁRJA, A MAGYAR GAZDATISZTEK
ÉS ERDŐTISZTEK ORSZÁGOS EGYESÜLETÉNEK ÉS NYUGDIJINTÉZETÉNEK ÜGYVEZETŐJE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, IX., Üllői-út, „Köztelek“.

Az Országos Magyar Gazdasági Egyesület, valamint a Magyar Gazdatisztek és Erdőtisztek Országos Egyesületének és a Mezőgazdasággal és Erdészettel Foglalkozók Nyugdíjintézetének tagjai ingyen kapják.
Az Országos Magyar Gazdasági Egyesület tagdíja egész évre 10 frt. — A Magyar Gazdatisztek és Erdőtisztek Országos Egyesületének tagdíja egész évre 5 frt, gazdasági segédítéseknek 2 frt 50 kr.

Meghívó

a „Magyar Gazdatisztek és Erdőtisztek Országos Egyesületének“ Budapesten 1903. évi április hó 26-án, vasárnap délelőtt 10 órakor a „Köztelek“ üléstermében (Köztelek-utca 8. sz.) tartandó

rendes évi közgyűlésére.

Tárgysorozat:

1. Elnöki megnyitó.
2. Jegyzőkönyv hitelesítésére két tag kiküldése.
3. Ügyvezetői jelentés az egyesület 1902. évi működéséről.
4. Számvizsgáló-bizottság jelentése az 1902. évi zárszámadásról és az egyesület vagyoni állapotáról.
5. 1903. évi költségelirányzat megállapítása.
6. Kilépő és lemondott 3 választmányi tag helyébe 3 választmányi tag választása.
7. Három számvizsgáló-bizottsági tag választása.
8. Esetleges indítványok és javaslatok, melyek az alapszabályok 16-ik szakasza értelmében, a közgyűlést megelőzőleg 8 nappal az ügyvezetőhöz írásban benyújtandók.

Budapest, 1903. márczius 11.

Az elnökség.

Meghívó

a „Mezőgazdasággal és erdészettel foglalkozók nyugdíjintézetének“ Budapesten 1902. évi április hó 26-án vasárnap d. e. 11 órakor a „Köztelek“ üléstermében tartandó

IX-ik rendes közgyűlésére.

Tárgysorozat:

1. Elnöki megnyitó.
2. Jegyzőkönyv hitelesítésére két tag kiküldése.
3. Az igazgatóság jelentésének és az 1902. évi zárszámadás és mérlegnek előterjesztése.
4. Felügyelő-bizottság jelentésének előterjesztése.
5. Határozathozatal a zárszámadás és mérlegre vonatkozólag.
6. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság kiegészítése.
7. Esetleges indítványok, melyek az alapszabályok 31-dik szakasza értelmében a közgyűlést megelőzőleg két héttel az elnöknek írásban benyújtandók.

Budapest, 1903. évi márczius hó 11-én.

Az igazgatóság.

Tagdíjnyugtázás.

1903. évre tagdíjait február 13-tól márczius 14-ig beküldötték: 10 koronát:
Altdorffer Lipót, Baur György, Bauer Károly, Bartl Emil, Becsey Hugó, Bendekovich Sándor, Beer Vilmos, Böjtös Árpád, Egly Ernő, Friedmann Adolf,

Hoffmann Vince, Klapetek Ferenc, Kurucz Géza, Jókay Miklós, Rásky Mihály, Szimonek Károly, Thury László.
5 koronát beküldötték: Böjtös Imre, Huszár Imre, Luttner Alajos, Metzinger Jakab, Santtha András.
Hátralékot fizetett: Marki Albert 10 koronát.
1905-re 10 koronát beküldött: Márkus József.

Egyesületi élet.

A „Magyar Gazdatisztek és Erdőtisztek Országos Egyesülete“ márczius hó 11-ikén rendes igazgató-választmányi ülést tartott, amelyen jelen voltak *Bujanovics* Sándor elnöke alatt: *Nick* Ede alelnök, *Becsey* Hugó, *Fekete* Sándor, *Böjtös* Árpád, *Kiss* Lajos, *Gémessy* Károly, *Grassl* Hugó, *Bogyó* Samu, *Landesz* József, *Rovara* Frigyes, *Székkács* István, dr. *Szadovszky* József és *Jeszenszky* Pál ügyvezető, mint előadó. Távolmaradásukat kimentették *Gressler* Vilmos, *Fromm* Antal és *Domoszlay* József v. tagok.

Elnök: az ülést megnyitván, ügyvezető bemutatja a múlt ülésről fivett jegyzőkönyvet, amelyet az igazgatóválasztmány tudomásul vesz. A jelen ülésről felveendő jegyzőkönyv hitelesítésére az elnök *Becsey* Hugó és *Böjtös* Árpád választmányi tagokat kéri föl.
Ügyvezető: előterjesztésére az új tagokul jelentkezettek, névszerint *Lehoczky* Pált, *Lutte* Alajost, *Márkus* Józsefet és *Szabó* Jánost a tagok sorába fölveszi. Az új tagokkal együtt a taglétszám 71 alapító, 899 rendes és 17 pártoló, összesen: 987 tag.

Kilépésüket bejelentették: *Thury* László és *Hoffmann* Vince, akiket a választmány — miután tagsági kötelezettségüknek eleget tettek — a tagok sorából töröl.

Ügyvezető-titkár: előterjeszti a számvizsgáló-bizottság jelentését az 1902-ik év zárszámadásairól. A számvizsgáló-bizottság a számadási könyveket tételről tételre átvizsgálván, jelenti, hogy az egyesület bevételei a múlt évben kitétek: 15,378 K. 21 fillért, a kiadások pedig: 9015 K. 97 fillért, úgy hogy a maradvány: 6362 K. 24 fillért tesznek ki.

Landesz József a kiadási tételknél megjegyzi, hogy a „Gazdatisztek Lapja“ kiadási költségeit sokalja és fölvilágosítást kér, miért tesznek ki a lap költségei 1456 koronát? *Ügyvezető*: fölvilágosításul előterjeszti, hogy a lapban megjelenő közlemények, kivéve a hivatalos közleményeket, kivétel nélkül díjaztatnak, s a közleményekért kifizetett díjak egy-egy számnál, körülbelül 46 koronát, tehát összesen mintegy 566 K.-át tesznek ki. A lap nyomdai költségei 490 koronára rúgnak, ezen felül pedig: a szerkesztő tiszteletdíja 400 K. mely összegek vég-eredményükben 1456 koronát reprezentálnak. A választmány az adott fölvilágosítást tudomásul veszi s ez alapon a lap jövő évi kiadási költségeit 1500 K.-ban állapítja meg.

Ügyvezető: jelenti, hogy az egyesület vagyona az 1902-ik év végén kitesz: alapítványok, tagdíjak és a kamatokból egybegyűlt tőkében: 66,000 koronát, Néh. Bálinffy Pál alapítványa: 2000 koronát, a pénztári készletek: 6362 koronát, vagyis az egyesület össz-vagyona a múlt év végén 74,362 koronát tett ki.

A számvizsgáló-bizottság jelentése alapján előterjeszti ügyvezető, hogy a tagdíj-hátralékok igen jelentékeny összegre, még pedig 5,728 koronára szaporodtak fel. Oka a tagdíj-hátralékok jelentékeny szaporodásának különösen az, hogy az újonnan belépett tagok nagy része a belépés alkalmával nem fizeti be tagdíját, s elmulasztja ezt tenni a következő években is; mindaddig pedig, amíg a hátralék 50 K.-ra nem szaporodik, az egyesületnek nem áll módjában azt bírói uton behajtani. Nehogy azonban a tagdíj-hátralék a jövőben is tulságos mértékben fölszaporodjék, a számvizsgáló-bizottság javasolja, hogy kéressék fel az egyesület ügyésze, hogy mindazoktól a hátralékosoktól, akiknek tagdíj-hátraléka 50 K.-nál többet tesz ki, a hátralékot bírói uton a legerélyesebben behajtani sziveskedjék.

A tagdíj-hátralékok ügyében élénk vita indult meg s *Bujanovics* Sándor elnök, *Nick* Ede alelnök, *Szadovszky* József és *Ügyvezető* ismételt hozzászólása után *elnök* határozatként kimondja, hogy az összes hátralékosokhoz az egyesület ügyésze fölszólítást intézzen a tagdíjak befizetése érdekében s amennyiben az ügyészi fölszólítás eredményre nem vezetne, a fizetni nem akaróktól bírói uton hajtasák be a hátralékot.

A számvizsgáló bizottság javaslata alapján a választmány az egyesület jövő évi költségelirányzatát 15,262 K. bevétellel és 12220 korona kiadással állapította meg. A bevételi többlet 3042 K.

Ügyvezető: előterjeszti a segélyekért beérkezett folyamodványokat, amelyek alapján a választmány özv. *Mikitta* Józsefnének 100 K. neveltetési pótlékot, *Keresztessy* Istvánnának 200 K. segélyt, özv. *Monzpart* Gyulánának 100 K. neveltetési pótlékot és *Kondor* Ferencnek 100 K. segélyt utalványozott ki.

Az idei közgyűlést a választmány április hó 26-ikára d. e. 11 órára tűzte ki, megállapítván a tárgysorozatot is, amely lapunk mai számában közölve is van.

Ezek után *ügyvezető* előterjeszti, hogy a múlt hó 2-án Hőgyészen megalakult a „Tolnamegyei Gazdatiszti Kör“ és elnökévé *Kollmann* Gyulát, uradalmi jószágfelügyelőt, alelnökévé *Apáth* Alajost és *Hubert* Lajost, titkárává *Molnár* Józsefet a „Tolnamegyei Gazdasági Egyesület“ titkárát választotta meg.

A Kör alakuló közgyűlésén egyesületünk *Kiss* Lajossal képviseltette magát. Az alapszabályok értelmében a „Tolnamegyei Gazdatiszti Kör“ a központi anyaezresület választmányába képviselőiül *Kollmann* Gyula elnököt és *Molnár* József titkárt küldötte ki. Az egyesületi választmány viszont a „Tolnamegyei Gazdatiszti Kör“ választmányába képviselőiül *Altdorffer* Lipót és *Pleszky* Antal választmányi tagokat küldötte ki.

Ügyvezető előterjeszti, hogy a gazdatiszti állások jogtalan közvetítése tárgyában két évvel ezelőtt az egyesület illetékes helyre felterjesztést intézett, kérve, hogy a fővárosi eszélszervezőknek tiltassék be egyszer s mindenkorra a gazdatiszti állások közvetítése, amelyekkel a eszélszervezők nagyban foglalkoztak.

Az egyesület fölterjesztésére a főváros hatósága leiratilag tudatta, hogy szigorúan eltiltotta a cselédszerzőknek a gazdatiszti állások közvetítését és intézkedett egyben a tekintetben, hogy ezen tilalom megszegése esetén az ellene vétők szigorúan büntetessenek. Időközben az egyesület egyik tagja tudomására hozta az egyesületnek, hogy részére egy *Fellner* Armin nevezetű ügynök gazdatiszti állást ígért közvetíteni és tőle nagyobb előleget fel is vett, ennek dacára az ígért állást meg nem szerezte. Az egyesület ebből folyólag az ügyet a fővárosi hatóság tudomására hozta, amely legutóbb tudatta az egyesülettel, hogy *Fellner* Armin ügynököt állásközvetítés jogtalanul való gyakorlása miatt 200 K. bírságra és a jogtalanul fölvevő előleg visszaadására ítélte.

A bécsi gazdatiszti egyesület márczius hó 29-én megtartandó közgyűlésére a választmány az egyesület képviselőjében *Grassl* Hugó és *Rovara* Frigyes választmányi tagokat küldi ki.

Több folyó ügy elintézése után a „Gazdatisztek és Erdőtisztek Nyugdíjintézetének” igazgatósága tartotta meg rendes havi ülést *Bujanovics* Sándor elnöke alatt, melyen megállapította az intézet 1902. évi mérlegét és elfogadta a közgyűlés elé terjesztendő igazgatósági jelentést. Az intézet mérlegéből és az igazgatósági jelentésből közöljük a következő adatokat. A nyugdíjintézetnek 1902. december 31-én 152 tagja volt 188,600 korona biztosított nyugdíjjal. A múlt év folyamán a tagok száma szaporodott 8-al, a biztosított nyugdíjösszeg pedig emelkedett 8400 koronával. A díjbevétel 32475 korona 51 fillér volt, 2059 korona 68 fillérrel több mint az előző évben. A nyugdíjintézet bevételei tettek 319,506 korona 70 fillért, ezzel szemben a kiadás 308,667 korona 71 fillér, a nyereség tehát 10,838 korona 99 fillér, amely mint alapvagyon-szaporodás az intézet alapvagyonához esatoltatik.

A nyugdíjintézet vagyoni állásának 1902. december 31-ki állapotát a következő számok tüntetik fel:

	korona
Értékpapírok az 1902. decz. 31-ki árfolyam szerint felvéve	359,979-75
Betét a Magyar Orsz. Közp. takpban	18,708-69
Betét a Magy. kir. postatakpban	3,311-69
Értékpapír-kamat	5,359-50
1903-ra átmenő tételek	509-22
Hátralékos díjak	8,344-05
Összesen	394,212-90
Ezen vagyont terheli:	
Díjtulajdoszások címén	214-86
Előre fizetett díjak	4,865-32
Összesen	5,080-18
Marad tiszta vagyon	389,347-72
Melyből esik díjtartalékra	279,839-59
Özvegyi nyugdíjtartalékra	7,321-08
Aggkori nyugdíjtartalékra	16,722-—
Alapvagyonra	85,465-05
Összesen	389,347-72
mely az 1901-ben kimutatott	331,498-44
tiszta vagyonnal szembeállítva	57,849-28
emelkedést mutat.	

A felsorolt számadatokból kitűnik, hogy a nyugdíjintézet vagyona a tartalékok bőséges javadalmazása mellett az előző évekhez képest fokozott mértékben emelkedett.

A közgyűlés napját az igazgatóság április 26-ára tűzte ki és végül elintézte a folyó ügyeket.

Ideál és valóság.

Volt olyan idő, a mikor én a magyar gazdatisztek ügyeivel igen sokat foglalkoztam s az egész gazdatiszti korról mondhatni ideálisán gondolkoztam. Hevesen utasítottam vissza mindazokat a megjegyzéseket, a melyekkel ösmerőseim kiábrándítani igyekeztek.

Lehetetlennek tartottam, hogy oly egyének a kik a társadalomban az őket megillető intelligenciánál fogva igen szép pozíciót foglalhatnak el, ha akarnak be né lássák azt, hogy ha egyesülnek, csakis a saját érdekükben teszik

s eltekintve attól, hogy az által az egész gazdatiszti kar tekintélyét emelik, egyesült erővel oly előnyöket vivhatnak ki maguknak, a melyek egyeseknek elérhetetlenek.

Elhatároztam, hogy ideáloimat megvalósítom s néhány társammal, kik helyeselték tervemet, hozzáfogtunk a magyar gazdatisztek egyesületének megalakításához. Utasítással elegenden szolgáltattam és támogattam, de a mikor kivételre került a sor, a legtöbbben tudtak olyan okokat előhozni, a melyek őket a közreműködésben gátolják; így aztán kevesen maradtak, a kik az ügygyel napi és szaklapokban foglalkoztak volna, vagy esetleg körökben tartott beszédekkel igyekeztek volna annak híveket toborozni.

Legtöbben azon aggódok: ki fedezi majd az előzetes költséget, s ki végzi a megkívántató munkát, kinek lesz meg az a bátorsága, hogy uraságától engedélyt kérjen esetleg az egyesületi dolgok elintézésére. Látva, hogy ily körülmények közt egész tervem dugába dől, elhatároztam, hogy a felmerült akadályok elhárítását magamra vállalom. A mint ezt kijelentettem, a legnépszerűbb kartársá lettem.

Hogy és mint sikerült az egyesületet létrehozni, azt már egyszer leírtam, most még csak azt fűzöm hozzá, hogy soha boldogabbnak nem éreztem magamat, mint mikor az első közgyűlést megtartották s abban a reményben éltem, hogy a közgyűlésen résztvevők nemcsak szép szó-mukkal imponálnak, hanem az egyesek törekedni fognak az egyesületet részint anyagilag, részint szellemileg támogatni. Azt képzeltem, ideáloimat tetet öltött, s ha buzgóan hozzálátunk a dologhoz, igen szép eredményt tudunk majd felmutatni.

Nagy örömetem meglehetősen lehűtötte egy kis incidens. Fülembé jutott ugyanis néhány tagtárs ilyenféle nyilatkozata: „Ennek ugyan jól elvégeztük a dolgát, most a mi pénzünkben urasan fog élni Budapest?”

Mondhatom, ez a megdölgötlan beszéd nagyon sértett s nyomban ki is jelentettem, hogy ne féljenek, a mit eddig tettem: örömem telt benne és tisztán ambícióból cselekedtem; az ezután teendőket végezzék mások. Zavar támadt közöttük; én otthagytam őket, hogy gyanúsítsanak tovább, ha kedvük úgy tartja.

Átvették tehát mások az egyesület vezetését, de midőn belefáradtak, engedtem velem egyetértő barátainknak s tölem telhetőleg igyekeztem mint tiszteletbeli ügyvezető az egyesület fennállítását biztosítani.

Ismét csak az idealizmus kerekedett felül bennem, hogy nemsokára leplezetlenül álljon előttem a valóság, a mely szerint be kellett ösmernem, hogy nagyon is tulbecsültem azon vonzóerőt, a melyre az egyesület iránti érdeklődést alapítottam. Meg kellett győződnöm arról, hogy bármily előnyöket nyújt is egyesületünk eleintén a segélyezés később a nyugdíj által; továbbá arról, hogy annak dacára, hogy nem csak egyesek előnye, hanem az egész gazdatiszti kar javára van ha az egyesület virágzik; mégis igen sokan voltak, kik a helyett hogy, pártolták volna ügyünket, még az elvállalt kötelezettség elöl is menekülni igyekeztek.

Voltak olyanok is elegenden, kik szemre vetették „csendes működésemet” a melylyel nem lehet az egyesület dolgait dűlőre vinni. Arról megfeledeztek, hogy kis vagyonunk megtartása a csekély anyagi és erkölcsi segély hiányában a legmesszebb menő takarékossgát kívánta. Nem azért működünk „csendesén,” mintha a munkától kiméltük volna erőnket hanem, mert a lehetőség kiméltük az irodára és nyomdára való költséget, hogy ha már nem szaporíthatjuk néhány összegyűjtött forintunkat legalább csorbát ne ejtsünk rajta.

Azóta tetemesen megváltoztak a gazdatiszti viszonyok, mert bármily csekély is az, a mit a törvény részükre biztosít, mégis jobb helyzetbe hozza őket. De mert ez így áll, annál inkább igyekezni kellene minden gazdatisztnak, hogy egyesületünk erősödjék, hogy oly esetben, a melyekben a törvény nem segít rajtuk, tehessen

azt az egyesület. Ez azonban csak úgy érhető el, ha a gazdatiszti kar nem egy csekély része, de mindenki a ki a gazdatiszti címre igényt tarthat, hozzájárul az egyesületi tőke szaporításához. Nem tesz az egyesület különbséget a gyakorlat által képzett és gazdasági intézetet végzett gazdatisztek között, tagja lehet annak egyaránt mind a két szakbeli egyén, azért én egészen feleslegesnek tartom azon igyekezetet, hogy a nem okleveles gazdatisztek külön egyesületet akarnak létrehozni. Ez nem egyéb erőpazarlásnál, s valószínűleg annál, hogy néhány szónoki tehetséggel megáldott ember akar érvényesülni. Ha fennáll ez az eset, legyen meggyőződve az illető, hogy tehetségét sokkal jobban érvényesítheti ha az országos gazdatiszti egyesület gyűlésein él vele s annak érdekében működik közre.

A napilapokban egy közlemény vonta magára figyelmemet. Ugyanis azt olvastam, hogy az erdélyrészi gazdatisztek a gazdasági munkáspénztárnál iratkoztak be biztosítási célból. Sajnos dolog, ha csakugyan megtörtént, nem gondoltam arra az illetők hogy ez eljárásukkal saját magukat degradálták? Hol maradt önérzetük? Hogy követelhetnek akkor alantasaitól megfelelő tiszteletet, ha velük egy osztályba sorozták magukat? El nem tudom hinni, hogy ez a közlemény az erdélyi intelligens gazdatisztekre vonatkozik, hanem bizonyára olyan egyénekről van szó, a kik csak bitorolják a gazdatiszti címet.

Az a körülmény, hogy a nem okleveles gazdatisztek külön akarnak válni, az erdélyiek meg a munkáspénztárnál biztosították magukat, egy régi mesét juttat eszembe, a melyet bizonyára minden tisztelt kollegám ösmer. Vagy ki ne hallott volna arról az atyáról, a kinek hat fia volt s a ki midőn halálos ágyán feküdt, maga köré gyűjtötte fiait s egy csomó vesszőt adott a kezükbe, hogy azt törjék ketté. Egy sem tudta megtenni, mire az öreg szédszedve a csomót egyenkint eltördelte a vesszőket. Régi példa, de az az örök igazság világlik ki belőle, hogy egyenként gyengék vagyunk, de egyesült erővel, összetartással mindannyian igen sokat tudunk elérni. Ajánlom és ösztönöz kivánon, hogy a mi vesszőink összekötve maradjanak.

Egy kéréssel is fordulok tisztelt kartársaimhoz, a mely abból áll, hogy azok kiknek kedvez a sors és kedvező anyagi körülmények közé jutottak támogassák az egyesületet legalább azzal, hogy annak tagjai legyenek. Meglehet, hogy saját személyük és családjuk soha nem fog az egyesület segélyezésére szorulni, de gondoljanak olyan társukra, kiket a balsors üldöz, tegyék lehetővé, hogy az egyesület nyithesse súlyos anyagi helyzetüket. Sok kollegát nevezhetnénk meg a kik oly magasan fölöttek képzelték magukat társaik fölött, hogy azt sem engedték meg, hogy őket gazdatisztnak tartsák. Minél magasabban áll valaki, annál nagyobb eshet. Ezek közül is esett már néhány, a kiknek nagyon jól esett volna, ha az egyesület segíthetett volna rajtuk, vagy özvegyén és árváján, a kiknek fájó szívvvel kellett a segély iránt kérényüket visszautasítani azzal a megjegyzéssel, hogy az egyesület csakis tagokat segélyezhet illetve azok árváit és özvegyét gyámolíthatja.

Befejezésül fiatal kartársaimhoz is intézek még néhány szót. El ne mulasszák az egyesületi érdekek támogatását. Lépjének be annak tagjai sorába és a nyugdíjra is biztosítsák magukat minél előbb. Míg fiatalok, aránylag igen csekély összegért nyerhetik el azon megnyugtató tudatot, hogy érje őket öregségükre bármilyen fognak gyámolítás nélkül maradni. Legyenek büszkéek arra, hogy önerejükkel biztosíthatnak esetleg családjuknak oly egzsisztenciát, a mely a nyomortól minden körülmény között megóvjá őket. Az egyesület most már sokkal kedvezőbb viszonyok között van, mint kezdetben volt. Nagyan emeli tekintélyét az, hogy József főherczeg ö fensége (vállalta a védnökséget, továbbá az, hogy a magy. kir.

ugy érhető
okély része.
imre igényt
ke szaporí-
ülömbőség a
égi intézetet
lehet annak
n. azért én
gyekezettel,
külön egye-
nem egyéb
ül, hogy né-
ember akar
eset, legyen
ségét sokkal
s gazdatiszti
ak érdekeben

emény vonta
vastam, hogy
sági munkás-
zélből. Sajnos
nem gondoltak
kal saját ma-
önérzetük?
asáiktól meg-
tályba soroz-
ni, hogy ez a
gazdatisztekre
an egyénekről
a gazdatiszti

nem okleveles
az erdélyiek
ottak magukat,
a melyet bi-
n ösmér. Vagy
tyáról, a kinek
ágyán fektüdt,
somo vesszöt
kék kette. Egy
szédészdeve a
szedezöt. Régi
aglak belöle.
de egyesült
on igen sokat
ntén hírtanom,
e maradjanak.
szlet karitás-
azok kiknek
kórányok
gyesületet fog-
legyenek. Mag-
esadók soga
eru somat, de
kkel a borsat
egysöt any-
et. Szóval azt
magusa, hárte
oyat sem em-
sznek, rászok-
ná, hogy lehet
nehány, a k-
a az gyis-
vreges, a k-
elut a szor-
i az a meg-
esás, megkat
a és baveyét

mhoz is mitnek
asszak az egye-
enek be annak
biztosítás ma-
aránylag igen
on megnyugtató
ségükre bármi
maradni. Legye-
kből biztosítat
egyszteneziát,
brülmény között
ost már sokkal
van, mint kez-
tekintélyét az,
ge (vállalta a
a nagy, kir.

földmívelési miniszter évek óta hozzájárul a nyugdíjintézeti vagyon szaporításához. Ez igen szép eredmény; a gazdatisztekben mulik ezután az, hogy amit hosszas fáradozás után ellutdakt érni, közömbösségük által el ne hagyják enyészni.

Az összes gazdatiszti karnak szivemből kívánom, hogy mindaz teljesüljön, ami *ideálizmussal töltötte el egész lényemet*, amidőn csekély anyagi erőmből telhetőleg mindent elkövettem, hogy egyesületünk létrejöhessen.

Krocsák G. Emil.

Örömmel közöljük ezen figyelemreméltó cikket mint a gazdatiszti érdekek buzgó és önzetlen előharcosát. Nem oszthatjuk azonban a cikkíró ur azon nézetét, hogy az országos gazdasági munkás- és cselédségély pénztár utján nyugdíj- és segélybiztosítás a gazdatisztre nézve dehonostáló volna. Végre is minden hivatalnok, a minisztertől kezdve lefelé, magasabb rangú munkás és a munkás jelző becsület és nem szégyen. Azonkívül a fenti országos intézmény, oly kedvező föltételek mellett biztosít bizonyos mérvű segélyezést, amilyeneket egy magánintézet sem nyújthat. Miután pedig egy hivatalnok családának kötelessége aggkorára és halála esetére a legnagyobb mérvű segélyezést biztosítani, még azoknak is ajánljuk ezen jótékony intézmény igénybevételét, akik különben már valamely nyugdíjintézmény tagjai.

Szerk.

A „leltár”.

E szónak általánosabban elterjedt téves értelmezésében, fogalmának és jelentőségének teljes félreismerésében rejlik az, hogy cikkemnek ez a címe első látszatra sokkal szárazabbnak tűnik fel, semhogy e lapok hasábjain az érdeklődést nyomban lekötne; pedig hát mindaz, amit a „leltár” vagy helyesebben a „vagyonleltár” szó felölel, nagyon szorosan összefügg gazdatiszti karunk érdekével, tehát következőképp e cikknek első sorban is itt van helye; mert azokban a számokban, amelyeket a leltár (vagy vagyonleltár) tüntet fel, van megadva a gazdatiszti működésének és érvényesülésének alapja és oszlopa. Nagyon érdemes tehát e kérdéssel itt mint olyannal is foglalkoznunk, mint amely a gazdatisztre nézve existenciális érdeket képvisel. Az elmondandók megérdemlik tehát a helyet is e hasábkon és megérdemlik az érdeklődést is.

Előrebocsájtom, hogy nagyon óhajtanóknak tartom, ha elmondandóimhoz minél többen hozzászólnának s reám olvasnák azt, hogy itt-ott tévedésben vagyok vagy szigorú nézpontjaim vannak, hogy nem egészen úgy van, amint én tudom és festem. Szeretném azért, mert ilyen hozzászólásból csak okulnának azok, akiket magam is kioktatni akarok és mert a hozzászólásokból leszűrődő tanulságok révén szerintem sok, nagyon sok bajnak lehet a jövőben elejét venni.

Vagyonkezelési és számvetési szempontból „leltár” alatt a tulajdonképeni vagyonkezelési alapot értjük. A gyakorlatban sajnos, e részben — tapasztalataim szerint — nagyon is elterjedt, sőt mondhatnám általános fogalomzavar uralkodik, amelynek okozata az, hogy ma „leltár” alatt a rendes és jobbadára csak a holt leltári tárgyakban beállott állagváltozásokat feltüntető egyszerű „leltárszámadás” szokott érteni. Pedig hát a kettő között értelmileg is, jelentőségileg is nagy különbség van.

Csöppet sem akarok gyengíteni annak jelentőségén és szükségén, hogy a „leltárszámadás” vagy mondjuk hibásan: „leltár” lényeges kiegészítő része a szabatos és rendes számvetelnek; mert hiszen nemcsak elismerem, hanem vallom is, hogy a holt leltári tárgyakból álló vagyonállag változásait feltüntető leltárszámadás a rendszeres termény- és anyagszámadásnak elmaradhatlan integrális része. Sőt kárhoztatom is, hogy ennek a rendszeres

vezetésére a legtöbb gazdálkodásban súlyt nem helyeznek és kényelmi szempontokból azért nem vezetik — mert „aprólékos” — és „semmi jelentőséggel nem bíró, felesleges munka”; ami persze semmi körülmények között meg nem állhat.

De e mellett kiemelni óhajtom e cikk keretében a „leltár”-nak jobban mondva „vagyonleltár”-nak (vagy „vagyonállag”-nak) jelentőségét — és azt, hogy ezen fontos operatum elhanyagolásának mily messzire kiható kára van.

Fennálló általánosabb szokásaink szerint a kezelő gazdatiszt ha új állásba lép, magára nézve rendszerint elegendőnek tartja, — (feltevéve, hogy erre a földbirtokos gondosságából alkalma nyílik) — hogy a kezelésére bízandó gazdaságot vagy birtokot körüljárja, megnézi; töviről-hegyére bírálgat és elképzeli magának hogy: hiszen csinál ő itt majd rendet, boldogulni fog ő itt szépen. Futtaban látta a földet, megnézte a marhaállományt, a takarmányt, a gépeket, eszközöket, no meg az épületeket, szóval: a felszerelést. Megnézi még lakását, kertjét, aztán megkapja kinevezését vagy szerződését s ezzel legelső teendőin tulesett. Állását elfoglalja, megismerkedik az eddig követett üzemsziszterrel, informálódik a legközvetlenebb tudnivalók felől és — mondjuk, akár kiváló tehetségénél, lelkiismeretességénél és ernaedetien szorgalmánál fogva, akár a kedvező véletlenek összjátásának: segítségével csakhamar sikerül is neki feltett legjobb szándékát beváltani és megállapítani azt, hogy ima az első évben már jobb az eredmény, mint a milyen a tavalyi volt.

Rendszerint azonban ez az eredmény ugy szokott megítélni, hogy abból 50%-ot a jó időjárásnak, meg a tisztan kívül álló ilyen vagy olyan egyéb körülménynek tudják be; vagy viszont a tiszt áll elő ilyen körülményekkel vagy okokkal, ha véletlenül — vagy nem véletlenül — a remélt és várt eredmények be nem állanak. Szóval akár jól megy minden, akár nem, részben mégis csak mindig tapogatózva halad, mert nincs meg a kellő szilárdabb alap, a mely helyes kiindulási pontot képez és egyszersmind biztos haladási fonalat is nyújt.

Ez a helyes és biztos kiindulási pont: a „leltár”, a „vagyonállag”. De nem az a leltár persze, amelyet ma ennek, vagy mondjuk leltárszámadásnak nevezünk. Az a leltár az, amelyet évenként, vagy legfeljebb két évenként okvetlenül, a kezelésben történt változás alkalmával pedig mindenkor feltétlenül fel kell vennünk, mert kiindulási pontját az egész kezelésnek ez adja egyedüli alapját az új működés megkezdésének és ez az állandó támpont a gazdálkodási eredmények kellő megállapítására.

Sajnos, ez a fontos és mondhatnám egész produktivitásunk emelésére is lényeges jelentőségű operatum a legtöbb helyen nincs meg, sőt csodálatosképen nem is gondolnak annak szükségességére, ami pedig elég nagy hiba, sőt végzetes baj is.

Hány birtoknak prosperitása volna jobban, könnyebben biztosítható, ha az üzemsziszter ezen fontos alapja megvolna. Mennyi végzetes félreértés, differenzia szünnék meg ezen operatummal. Hány buzgó, érdemes gazdatiszt menekülne meg végzetes kellemetlenségektől, felmondástól, elbocsájtástól és ennek ölé következményeitől, ha ezen operatummal, mint erős argumentummal előállhatna és működésének letagadhatatlan eredményeire ezzel rámutathatna. Mennyi tanulság volna meríthető gondosabb, észszerűbb kezelésre, ha a vagyonállag rendszeres felvétele szokástörvény volna.

Ez a lényeges munkát a helyes üzemsziszter elvek szerint is, annyira fontos, hogy enélkül jó gazdálkodást el sem tudok képzelni, a magam részéről például enélkül mint birtokos sem gazdálkodni nem mernék, sem gazdatisztet nem alkalmaznék; mint gazdatiszt pedig állát el sem foglalnék, ha ez az alapom meg nem lenne.

Nagyon természetes és önként következik az a főkövetelmény, hogy a legszigorubb és legbecsületesebb tárgyilagossággal kell e munkálatnak felvételnie és vezetnie is. Ez előfeltétele annak, hogy fontos és messzire kiható céljának igazán meg is feleljen.

Megengedem azt, hogy a legtöbb helyen talán csak épen azért nem készül és nem vezetetik rendszeresen ilyen vagyonleltár, mert az egyik fél kerülni akarja a munkálat felvételénél a másik fél részéről netán előálló differenciákat vagy véleményeltérést s az ebből származó kellemetlenségeket. *Ezért aztán megnyugszik abban, hogy, mert eddig sem volt vagyonleltár, ezentul sem lesz rá szükség.* Ez azonban veszedelmes felfogás és végzetes mulasztás. Mert eltekintve attól, hogy helyes, tisztességes és okszerű üzemsziszter a vagyonfelvétel hiányát meg sem tűri, az ennek hiánya miatt felmerülő s állandóan kísértő differenciák és kellemetlenségek sokkal veszedelmesebbek és végzetesebbek lehetnek, az ebből eredő feltétlen károsodás sokkal közvetlenebb, semhogy mindez az első, látszólagos és jóval jelentéktelenebb differenciától való tartózkodást erősen ellen ne sulyozná.

Ha az a leltár, vagyis vagyonfelvétel szabatosan állítatik egybe, abba ingatlan és ingó vagyon minden jog és kötelezettség (szolgálmány), minden követelés és tartozás hiány nélkül, valóságos és tényleges értéke szerint pontosan felvételük és a gazdálkodás alapjává — aminthogy kell is — mindkét részről elfogadtatik, bizonyos, hogy a vagyonkezelés tekintetében sok oly differenzia oszlik el, amely ma a legtöbb helyen ugyszólván napirenden van. De feimerülhet ilyen újabb és differenzia az egyik vagy másik fél képzelt vagy tényleges sérelméből vagy sérelmére minden pillanatban a nélkül, hogy az igazságosan és szükségképen azonnal eldöntethetnek vagy megszüntethetnek. Nem pedig csupán csak azért, mert az az elaboratum: az az igaz, hü és mindkét fél közös akaratan és hozzájárulásával megalkotott erős bizonyító eszköz nem létezik. Pedig ez erősen bizonyító eszköz és sohasem részrehajló, mert száraz számokban képviseli mindkét fél: a vagyonulajdonos és vagyonkezelő érdekét és érdemét egyaránt.

De tovább megyek. Kérdem: mivel bizonyíthatja a kezelőtiszt ma azt az állítását, hogy ő bizonyos idő eltelte alatt jól gazdálkodott, eredményesen működött, vagy, a jóhiszeműség hiányáról egyáltalán nem szólva, mivel bizonyítja ennek ellenkezőjét főnöke? A „jövdelmi kiszámítással”, a „tisztá jövdelmi kimutatással” vagy ehhez hasonló más című jövdelmi kombinatoriummal! Hát szent igaz, hogy ezt, ha akarom, egészen vagy részben elfogadhatom vagy állíthatom helyesnek és igaznak, de ha nem akarom, nem fogadom el; nem pedig azért, mert teljesen meggyőző bizonyító ereje nincs, aminthogy tárgyi alapja sincsen.

Megengedem, hogy ennek a jövdelmi összeállításnak megvan az az alapja, hogy pontosan vezetett számadáson épült fel, (ha ugyan van épen pontosan vezetett számadás!), sőt megengedem logice azt is, hogy ez az ilyen alapon felépített jövdelmi kimutatás valójában nem hamis. De állítom helyes érzékkel mégis azt, hogy igenis téves, mert megvan az az alaphibája, hogy a számadásnak, a melyből a jövdelmi kombinatorium készült, annak nincs meg az alapja, az alfája és zétája (ennek is meg a jövdelmi kimutatásnak is.) Nincs meg a vagyonfelvétel s így bizony nem mutatható ki az éppen, hogy: mit ért a velszi tartomány tegnap és mit ér ma.

Ezt pedig ki kell mutatni tudni; e nélkül — mint mondám — rendes és helyes vagyonkezelést elképzelni nem is lehet. Ez az, ami nélkül a gazdatiszt nem dolgozhatik s végül ez az, ami nélkül a jövőben meg nem lehetünk, magunkat fent nem tarthatjuk, mert sohasem tudjuk, hogy valójában hanyadán vagyunk.

Hol mutatja ki — kérdem — e nélkül a

vagyonbevétel nélkül, ma a kezelőtiszt azt, hogy az ingatlanból álló vagyonrészek az okszerű művelés (trágyázás, mélyítés, csatornázás, építkezés stb. stb.) révén értékükben mennyivel emelkedtek; vagy más körülmények folytán mennyivel csökkentek? Hol mutatja ki azt, hogy az ingókból álló vagyonrészek értéke és állaga az ő okszerű és lelkiismeretes kezelése révén mennyivel növekedtek? Hol mutatja ki azt, hogy a hozamból fedezett, de az egyes kezelési vagyonrészek átlag és értékelésére fordított befektetések, amelyek persze a tiszta jövedelem összegét megcsappantják, ime megvannak, még pedig fokozottabb mértékben, mint ha mint tiszta jövedelem a befektetéstől elvonattak volna? Hol jutnak kifejezésre ezek a számok? Hol jut kifejezésre pénzérték kifejező számokban az a lelkiismeretes gondos munka és eredmény, a melyért a vagyonérték állandó emelése érdekében a tiszt állandóan véres verejtékkel fáradozik? Mivel tudja a tiszt kétségbevonhatlan bizonyítékát adni emez állítása valóságának, ha ezzel az erősködéssel áll elő és ezt véletlenül kétségbevonja?

Mindebből az a jövedelmi kimutatás nem mutat, mert nem is mutathat ki semmit.

Már most azt hiszem, méltán gondolkodóba ejthet bennünket mindenek közkevényiája. Meggyőződhetünk arról is, hogy száz és egy oka van annak, hogy ezzel a kérdéssel, ennek a nagy hiánynak pótlásával komolyan foglalkozunk.

Azt hiszem, hogy a tág vonásokban eszelt közkevényiák már eléggé feltűntek, hogy azok a hátrányok, amelyek a jelzett operatum hiányából okvetlenül előállanak mintegy, kényszerhelyzet elé állítanak bennünket és megkövetelik, hogy helyzetünket ezzel a hatalmas és szükséges segédeszközzel megjavítsuk. Szentül hiszem, hogy ott, ahol ez keresztülvezettük, nemcsak a gazdatiszt helyzete javul tetemesen, de javul a gazdálkodás állapota is és javul ezzel együttjárólag minden. Ép ezért ne csak pusztán azok a momentumok indítsanak bennünket arra, hogy a helyes vagyonfelvétel operatumát mihamarább megismerjük, amelyek közvetlen kárt és kellemetlenségeket jelentenek, hanem indítsanak erre bennünket okvetlenül és első sorban azon momentumok, amelyek első sorban az előnyök, hasznok, a kezelt vagyon alap- és forgalmi értékének emelését segítik elő. Szóval, ismerjük fel első sorban az előnyöket, másodsorban ezekkel kapcsolatban a hátrányokat és merítsük mindebből, vonjuk le azt a közkevényiát, hogy a „vagyonfeltárás” feltételül meg kell lenni, azt meg kell csinálnunk. Ha egyébként nem, hát a szabatság, a rend kedvéért is.

Mert ne feledjük, hogy a milyen szent igaz az, hogy sok bajnak kuforrása a pontos és tökéletes számvitel hiánya, vagy elhanyagolása, ép olyan alapos segédeszköze minden fejlődésnek és egészséges haladásnak a szabatos rendszeres számvitel, amely viszont egy lelkiismeretes eszközölt vagyonfelvétel indul meg. Tehát elő a „feltárás”.

Z. I.

Betöltendő állások.

Ajánlatok a „Gazdatisztek Orsz. Egyesülete” ügyvezetőséghez küldendő.

147. Hevesmegyében fekvő birtokra kerestetik hosszabb gyakorlattal bíró nős keresztyén gazdatiszt f. é. júl. 1. belépésre. Fizetés évi 1000 K. készpé: lakás és konvenczió.
148. Egy nagyobb belteljesen kezelt birtok teljesen önálló kezelésére kerestetik 35-45 éves szakképzett gazdatiszt.
149. Temesmegyében fekvő belterjes gazdaságba irók kerestetik f. évi április 1-i belépésre. Fizetés évi 480 korona és t-ljes ellátás. Pályázhatnak felsőbb gazdasági tanintézetet végzett némi gyakorlattal s a román nyelvet is bíró egyének. Sajátkezüleg irt (s lehetőleg arcképpel ellátott) kérvények, bizonyítványmásolatokkal, melyek vissza nem küldetnek a „Gazdatisztek Orsz. Egyesülete” ügyvezetőségéhez küldendő.

Állást keresők.

Főtiszt, kezelő, intézői vagy segédtiszt állás betöltésére ajánlkoznak.

O. O. Keszthelyi gazdasági tanít. végzett protestáns vall. több évi gyakorlattal irnoki v. segédtiszt állást keres oly nagyobb uradalomban, hoiszigalma és szakismerete által jövőjét megállapíthatná, fizetésre nem annyira reff. kál, mint inkább jöbábanasmodot keres.

000. 18 évi gyakorlattal bíró nős rom. kath. gazdatiszt, aki különösen az állattenyésztésben, valamint a tehenészetben, továbbá a szeszgyár vezetésben kellő jártassággal bír f. évi ápril. 1. belépésre megfelelő állást keres.

000. Az intensív gazdálkodás minden ágában járatos 30 éves gazdatiszt mielőbbi belépésre állást keres. Jártas a szarvasmarhatenyésztés és hizlalásban,

ezukorrépatermelésben, a kendertermelés és kikészítésben.

000. 35 éves nős rom. kath. katonakötelezettségének eleget tett megbízható, erélyes, földműves iskolát végzett egyén bármikor belépésre állást keres.

Az előbb közölt állás-keresőkön kívül irodánkban több tanintézetet egyáltalán nem végzett és több földművesiskolát végzett gazda van előjegyezve, a kik nagyrészen önnálló, rendelkező tiszt állásokra pályáznak, részben irnoki és segédtiszt állások betöltésére ajánlkozik. Bizonyítványmásolataik irodánkban megtekinthetők, illetve kívánatra érdeklődőknek bérmentve megküldhetők.

Kedvezmények egyesületi tagok részére.

1. Politikai napilapok, szakközlönyök, szép-irodalmi és életrajzok.

A kedvezményt adó lapokra a „Gazdatisztek és Erdőtisztek Országos Egyesületének tagjai” kedvezményes áron, az egyesületi iroda útján fizethetnek elő

Budapest. Képes politikai napilap. Kiadóhivatal Budapest, Sarkantyus-u. 3. Előfizetési ára egy évre 12 frt. Tagjainknak 9 forint, árengedmény 25%

Borászati Lapok. Szerkeszti Baross Károly. Előfizetési ára egy évre 5 frt, fél év 2 frt 50 kr. Tagjainknak egész évre 4 frt, fél évre 2 frt. 20%

Egyetértés. Polit. napilap. Kiadóhivatal Budapest, IV., Papnövelde-utca 8. 32-ik évfolyam. Előfizetési ára 20 frt helyett, 14 frt, árengedmény 30%

Képes Néplap. Előfizetési ára 1/4 évre 70 kr., 1/2 évre 1 frt 20 kr. Egyesületünk tagjai irodánk útján 15% kedvezményt nyelzhetnek elő a lapra.

Magyar Bazar. Divatlap. Kiadóhivatal Bpest, Kerepesi-ut. Megjelenik havonként 2-szer. Előfizetési ára 1 évre 12 kor., tagjaink kedvezményt nyelzhetnek elő a lapra.

Magyar Gazdák Lapja. Gazdasági szakiap. Kiadóhivatal Budapest, Baross-

tér 14. Előfizetési ára egy évre 8 forint, tagjainknak 4 frt. árengedm. 50%

Magyar Hirlap. Politikai napilap. Kiadóhivatal Budapest, V., Honvéd-u. 4. Előfizetési ára 14 frt. Egyesületünk tagjai irodánk útján 15% kedvezményt nyelzhetnek elő a lapra.

Pesti Napló. Politikai napilap. Kiadóhivatal Budapest, VI. Teréz-körút 23. Egész évre 14 frt helyett 12 frt, fél évre 7 frt helyett 6 frt, negyedévre 3 frt 50 kr. helyett 3 frt. 14-30%

Politikai Újdonságok. Előfizetési ára 1/4 évre 1 frt 25 kr. Egyesületünk tagjai irodánk útján 15% kedvezményt nyelzhetnek elő a lapra.

Urambátyám. Humorisztikus hetilap. Kiadóhivatal Budapest, IV., Egyetem-u. 4. Előfizetési ára egész évre 8 frt, tagjainknak 6 ft. 25%

Üstökös a legrégibb magyar életrajz. Kiadóhivatal Budapest, Honvéd-utca 4. 41-ik évfolyam. Előfizetési ára egész évre 8 frt helyett 6 frt. 25%

Gyárosok és kereskedők.

Bücher Rudolf. Budapest, VII., Nagymező-utca 68. Ekék és egyéb talajművelő eszközök, áreng. 10%

Brázay Kálmán. Budapest, IV., Múzeum-körút 23. Fűszer- és gyarmatárak után 2%, sós-borsesz, 20%

Brünnner Testvérek. Budapest, IV., Koronaherzeg-utca 3. Lámpák, lámparészek és lámpások, 10%

Calderoni és tsa. Bpest, Váci-utca 30. Optikai tárgyak, szemüvegek, látcsövek, hőmérők 100%

Ditmar R. Budapest, V., Fűrdő- és Nádor-utca sark. Lámpák, lámparészek, lámpások, áreng. 5%

Dóna Döme és Fia. Budapest, IV., Mária-Valéria-utca. Papir, írószerek, nyomtatványok és folyóiratszaki könyvek raktára, áreng. 5%

Fairbanks mérleg- és gépgyár r.-társ. Budapest, Andrassy-u. 14. gazd. gépek, tizedes és százados mérlegek 100%

Feldmann és Kádár. Budapest, VI., Teréz-körút

34. Műszaki és gazdasági kellékek, szerszámok, fűrészek és reszelők. Orosz és amerikai henger- és gépolajok, olíva gépolaj, 15%

Fuchs G. Budapest, VII., Károly-körút 1. Gazdasági gépek, tizedes és százados mérlegek, árengedmény 50%

Geitner és Ransch. Budapest, Andrassy-ut 3. Műszaki, gazdasági és szerző-üzlet. Háztartási és sportzikkék Malomkőgyár. A gazdatiszt urak bevásárlásnál a legmagasabb engedményben részesülnek. Kívánatra külön árajánlattal készségesen szolgálunk.

Groág Lipót fia. Budapest, VI., Váci-körút 43. Uri és női fehérnemű, férfi ingek, gallérok, kézelők, zsebkendők; fűzők és kötött árak, stb. áreng. 60%

Glass és Társa. Budapest, IV., Múzeum-körút 5. Uri fehérnemű, vízhatlan esőköpenyek, Jaeger-árak, árengedmény 50%

Hatschek Emil. Budapest, Andrassy-ut 13. Látványok és norinbergi díszműtárak, árengedmény 100%

Huzella M. Budapest, Váci-utca 1. Vadászgyerekek és vadászkelekek (töltények kivételével) 50%

Kánitz C. és Fiai. Budapest, Dorottya-utca 10. Papir- és írószerek, nyomtatványok, amerikai írógépek, árengedmény 100%

Kontar Alajos. Budapest, IV., Lipót-utca 10. Üveg és porcellán készletek és használati edények; képezetek és táblaív raktár, áreng. 10%

Kirner József. Budapest, IV., Szervita-tér 2. Vadászgyerekek és vadászkelekek, forgópisztolyok stb.-ből (töltények és egyéb löszerek kivételével) 100%

Kühne Ede Moson. Budapest, VI., Váci-körút 57/a. Kizárólag hazai gyártású gazdasági gépek és eszközök gyári árából, 100%

Kunz József és társa. Budapest, V., Deák-tér 1. Vászón, fehérnemű, szőnyeg és pokrócz árak 50%

Konta és Káloszek. Budapest, IV., Kecskeméti-u. 9. Vászón, fehérnemű, női és uri divatcikkék, szővítő-árak, árengedmény 50%

Károlyi György. Budapest, V., Dorottya-u. 10. Papir, író és rajzszerek, 100%

Kertész Jenő. Budapest, Kerepesi-ut 8. Dízsmű-árak és uri divatárak, 100%

Lakos Nándor. Friedländer József mezőgazdasági gép- és szélmotor- és szivattyúgyár magyarországi vezérképviselete és főraktára Budapest, Kúlső-ker. körút 1. sz. Árengedmény 15-17 1/2%

Leit-rsdorfer D. és Fia. Budapest, IV., Koronaherzeg-utca 6. Kész férfi és női ruha-raktár, ruha szövetek, árengedmény 50%

Lászlóczky Gyula. Budapest, IV., Egyetem-u. 7. Férfi és női ruha-raktár, 50%

3. Szállodák.

A szállodák által adott árkedvezményt csakis egyesületünk tagjai vehetik igénybe, tagsági igazolványuk (tagdíj lefizetési nyugta) felmutatása mellett.

Continental szálloda. Budapest, V., Nádor-u. 22. a szobák árából 100%

Erzsébet Királyné szálloda. Bpest, IV., Egyetem-u. 5. a szobák árából 200%

Metropole szálloda. Budapest, VIII., Kerepesi-ut. Udvari szobák árából 100% utcai szobák árából 200%

Nádor szálloda. Budapest, IV., Vámház-körút 2. a szobaárakból 25%

Füüdök kedvezményei.

Az alább megnevezett füüdőigazgatóságok, a kezelésükben levő gyógyfüüd k igénybevétele esetén egyesületünk tagjainak az alábbi kedvezményeket engedélyezik:

„Szállás” az utóidényben 50% kedvezményt ad.

„Stófok” tagjainknak tagsági igazolványuk bemutatása esetén a szobaáraknál az elő- és utóidényben, június és szeptember hónapokban 50%, a füüdőidényben július és augusztus hónapokban 100%-ot.

„Herkulesfüüd” aug. 25-től szeptember hó végéig 50% lakás és füüdőkedvezményt nyújt.

„Buziásfüüd” tagjainknak kik a nevezett füüdőszállodaiban vesznek lakást a füüdőárakból (lápfüüdő kivételével) valamint

Molnár és Moser. Budapest, Koronaherzeg-u. 9. Háztartási és gazdasági cikkek, gyógyárak, fogászati cikkek, árengedmény 100%

Magyar fény- és lámpa gyár r.-t. Budapest, V., Gizellator 1., VI., Teréz-körút 1., VIII. Üllői-ut 2. Pozsony, Lőrincz-kapu-u. 1. és Kolozsvár, Hid-u. 20. sz. Lámpák, lámparészek, lámpások árengedmény 100%

Melichár Ferencz. Budapest, Nagymező-utca 68. Vetőgépek, áreng. 100%

Neoschil Alajos. Budapest, IV., Váci-utca 27. Kötészet és sebészeti cikkek, sérvkötők, gummikülönlégek, 100%

Rigler József Ede. Papirneműgyár részv. társ. Budapest, Erzsébet-tér 19. Írószerek, iróasztali berendezések, gazdasági nyomtatványok és könyvek, 100%

Radwaner és Rónaimag-kereskedők, J. C. Schmidt erfurti magtermező, német cs. és kir. udv. szállító, egyedül magyarországi főraktárai, Budapest, V., Nádor-u. 8., egyesületünk tagjainak a világhírű erfurti magvak árjegyzéki árából 50%-ot engedélyeznek.

Szántó és Glass. Budapest, IV., Múzeum-körút 37. Uri fehérnemű, ingek, kötélők, gallérok, áreng. 50%

Szenássy és Reimann. Budapest, IV., Ferencz-ek-tere 9. Papir, irodai felszerelések, nyomtatványok, levéldobozok, áreng. 100%

Szönyegház. Budapest, IV., Károly-körút 26. Szőnyegek, függönyök, terítők, ágyneműk, vasbutorok, pokróczok és lakásberendezési cikkek, 100%

Szűcs Zsigmond. Budapest, VI., Nagymező-utca 68. Széna-gyűjtők, trierok, rosták, tengeri morzsolók, szécskavágók, darálóok, járgányok, borsajtók és vizök mérlegek s egyéb gazda-sági eszközök, áreng. 120%

Szűcs Zsigmond. Budapest, VI., Nagymező-utca 68. Széna-gyűjtők, trierok, rosták, tengeri morzsolók, szécskavágók, darálóok, járgányok, borsajtók és vizök mérlegek s egyéb gazda-sági eszközök, áreng. 120%

Szűcs Zsigmond. Budapest, VI., Nagymező-utca 68. Széna-gyűjtők, trierok, rosták, tengeri morzsolók, szécskavágók, darálóok, járgányok, borsajtók és vizök mérlegek s egyéb gazda-sági eszközök, áreng. 120%

Szűcs Zsigmond. Budapest, VI., Nagymező-utca 68. Széna-gyűjtők, trierok, rosták, tengeri morzsolók, szécskavágók, darálóok, járgányok, borsajtók és vizök mérlegek s egyéb gazda-sági eszközök, áreng. 120%

Szűcs Zsigmond. Budapest, VI., Nagymező-utca 68. Széna-gyűjtők, trierok, rosták, tengeri morzsolók, szécskavágók, darálóok, járgányok, borsajtók és vizök mérlegek s egyéb gazda-sági eszközök, áreng. 120%

Szűcs Zsigmond. Budapest, VI., Nagymező-utca 68. Széna-gyűjtők, trierok, rosták, tengeri morzsolók, szécskavágók, darálóok, járgányok, borsajtók és vizök mérlegek s egyéb gazda-sági eszközök, áreng. 120%

Szűcs Zsigmond. Budapest, VI., Nagymező-utca 68. Széna-gyűjtők, trierok, rosták, tengeri morzsolók, szécskavágók, darálóok, járgányok, borsajtók és vizök mérlegek s egyéb gazda-sági eszközök, áreng. 120%

Szűcs Zsigmond. Budapest, VI., Nagymező-utca 68. Széna-gyűjtők, trierok, rosták, tengeri morzsolók, szécskavágók, darálóok, járgányok, borsajtók és vizök mérlegek s egyéb gazda-sági eszközök, áreng. 120%

Szűcs Zsigmond. Budapest, VI., Nagymező-utca 68. Széna-gyűjtők, trierok, rosták, tengeri morzsolók, szécskavágók, darálóok, járgányok, borsajtók és vizök mérlegek s egyéb gazda-sági eszközök, áreng. 120%

Szűcs Zsigmond. Budapest, VI., Nagymező-utca 68. Széna-gyűjtők, trierok, rosták, tengeri morzsolók, szécskavágók, darálóok, járgányok, borsajtók és vizök mérlegek s egyéb gazda-sági eszközök, áreng. 120%

Szűcs Zsigmond. Budapest, VI., Nagymező-utca 68. Széna-gyűjtők, trierok, rosták, tengeri morzsolók, szécskavágók, darálóok, járgányok, borsajtók és vizök mérlegek s egyéb gazda-sági eszközök, áreng. 120%

Szűcs Zsigmond. Budapest, VI., Nagymező-utca 68. Széna-gyűjtők, trierok, rosták, tengeri morzsolók, szécskavágók, darálóok, járgányok, borsajtók és vizök mérlegek s egyéb gazda-sági eszközök, áreng. 120%

Szűcs Zsigmond. Budapest, VI., Nagymező-utca 68. Széna-gyűjtők, trierok, rosták, tengeri morzsolók, szécskavágók, darálóok, járgányok, borsajtók és vizök mérlegek s egyéb gazda-sági eszközök, áreng. 120%

Szűcs Zsigmond. Budapest, VI., Nagymező-utca 68. Széna-gyűjtők, trierok, rosták, tengeri morzsolók, szécskavágók, darálóok, járgányok, borsajtók és vizök mérlegek s egyéb gazda-sági eszközök, áreng. 120%

Szűcs Zsigmond. Budapest, VI., Nagymező-utca 68. Széna-gyűjtők, trierok, rosták, tengeri morzsolók, szécskavágók, darálóok, járgányok, borsajtók és vizök mérlegek s egyéb gazda-sági eszközök, áreng. 120%

Az Orsz. Magyar Gazd. Egyesület tulajdona.